

Dolça com una «palomita»

Pseudònim IRENE CORTÉS

Dramatis personae

MARGA

***Uns 25 anys. Cambrera en la barra d'una discoteca.
Pot ser una noia trans***

MATILDE

***70 anys. Era dependenta en una sabateria i ara és
cuidadora dels seus pares ancians***

***/ indica que es talla la intervenció
(...) Marca un silenci, un petit gest, un moviment...***

Barra d'una discoteca. Hi ha la Marga, una noia jove/ o una noia trans. Va molt extremada amb roba de cuir i marcant molt de pitram. Pel bar circula una senyora d'aire antic, mudada com per anar de festa (roba amb lluentons, bossa de mà, talons, faldilla de tub...). La dona es troba com un peix fora de l'aigua i va mirant tothom, somrient forçadament. Porta un penis de goma al cap. La Marga parla per telèfon amb algú abans que la senyora s'assegui a la barra.

MARGA: D'acord, d'acord, jo l'entretindré però seran 100 euros

(...)

MARGA: Mira, queeè vols? Que te la tregui de sobre té aquesta tarifa

(...)

MARGA: Collons, Jessi! I qui et manava de convidar-la si no volies que t'aixafés l'striptease!

(...)

MARGA: I què, si li explica? (...) ja, ja... el teu *nòvio* pot ser un *tio* seriós, però què et penses? Que ell estarà jugant a l'scrabble? Ell també tindrà un striptease! (...) Ohhh I tant! O ves a saber si alguna cosa més forta! (...) Sí, sí, et veig (*mirant cap la pista de ball. La saluda amb la mà*) I escolta, aquesta tieta *plasta* com va vestí?

(...)

MARGA: Ahà... Sí... Em sembla que ja la veig, ve cap aquí.

(...)

MARGA: Però si se n'adona que pugueu cap a l'altra sala i se us cola, em pagues igual! (...) Ni amigues ni hòstia! Que te l'hauré de treta de sobre una estona, què més vols? Quan estigui a punt de venir l'stripper, envieu-me un watsap... tu o qui sigui, però aviseu-me. (...) Que sí, que sí, però si us veu marxar no serà culpa meva, eh? Escolta (...) Segur que no...? Vale, vale... (...) Que ja, que sí, que penjo, que... Bona nit. Què li poso?

MATILDE: Bona nit. Ai, nena, no sé... M'han dit que puc demanar el que vulgui...

MARGA: És clar!

MATILDE: És que diuen que m'he d'animar, que si no, els estic aixafant la festa

MARGA: I ara, dona, que no!

MATILDE: Pots fer-me un cafè amb llet?

MARGA: En aquesta barra no tenim cafetera.

MATILDE: Oh, vaja... Doncs bé en podríeu tenir, nena, que sempre hi pot haver algú a qui li vingui de gust.

MARGA: No m'hi he trobat mai... Però, dona, pregui's alguna cosa que faci més festa, un cafè amb llet potser la desvetllaria però animar-la... Què li sembla si li preparo un gintònic? Ara tornen a estar de moda. Miri, tenim ginebres de moltes menes: Puerto de Indias, Bombay Sappire, Beefeater, Williams Elegan, Bulldog gin/

MATILDE: /Ai,no... que la tònica la trobo massa amargant... A mi em van les coses dolces... Posa'm una menta.

MARGA: Ja li he dit que no tinc cafetera.

MATILDE (*durant uns moments no entén la confusió de la MARGA*): Ah, no, noia! Una infusió no, vull dir Pipermint amb gel, licor de menta.

MARGA: No em sona que en tinguem d'això...

MATILDE: Ai, doncs no sé. Que complicat...(rumia què pot prendre)

La MARGA es mira el mòbil

MATILDE: Una *palomita* me la faries?

MARGA: Què és una «*palomita*»?

MATILDE: Que no ets la bàrman, tu? No saps que és una *palomita*?

MARGA: Deu de ser una cosa molt antiga.

MATILDE: Vaja, gràcies!

MARGA: Ai, perdoni, no volia dir/

MATILDE: /No, no, si tens raó, que soc «antiga». Una *palomita* és anís amb aigua i gel.

MARGA: Ah! I això se serveix en got llarg, curt, copa...?

MATILDE: Amb un got d'aquests normals que tens per aquí ja fem. Hi poses una copa d'anís sec, un glaçó i l'acabes d'omplir amb aigua

La MARGA remena pels prestatges

Dolça com una «palomita»

MARGA: Doncs, ara no trobo l'anís. A veure si no en tindrem... És que no me'n demanen gaire, la veritat.. Ah, aquí. Què m'ha dit, una copa amb un glaçó?

MATILDE: No, nena, la copa és per tenir la mesura. Vols que la prepari jo, no em costa gens? Ja veuràs.

Sense esperar resposta, va darrera de la barra i prepara la palomita ella mateixa

MATILDE: A veure, aquest got ja va bé, omple la copa... i els glaçons? Ah, aquí. N'agafes un o dos, els poses al got amb l'anís i acabes d'omplir amb aigua. L'aigua de l'aixeta és bona, oi? *(la Marga fa que sí amb el cap)* Doncs, au, ja tenim la *palomita*. Ara ja saps una cosa més avui, veus que bé, nena?

MARGA: Sí, sí, molt bé, i tant.

La Matilde tornarà al seu lloc mentre s'esdevenen les dos o tres rèpliques següents.

MARGA *(buscant tema per parlar)*: Així... Que, de festa?

MATILDE: Sí, noia. Mira com m'he de veure...

MARGA: Què vol dir?

MATILDE assenyala el penis que duu a mode de diadema

MATILDE: un comiat de soltera

MARGA: ja, ja.

La MARGA es mira el mòbil. Aprofita que Matilde està distreta per fer algun gest a les de la pista de ball i s'assenyala el canell, com indicant si falta molt.

MATILDE Jo no volia venir, que consti. Però em van insistir taaaant:«Au, tieta Matilde, que hi anem totes les dones, i de les dues famílies!!! Tooooootes! Bé, la meva germana no, la mare del nuvi, l'Encarnació, no, però, sí, gairebé totes. «Au, tieta que li farem bromes a la Jessi». La Jessi és la *nòvia*, la que es casa amb el meu nebot, el Josep Enric. Mira, aquella d'allà, la de la banda «soy la novia», aquella que salta com una cabra boja.

Totes dues es miren la Jessi que balla a la pista de ball durant uns moments

MATILDE: Mira-la... amunt i avall, amunt i avall... (*fa un gest de desgrat*) tant saltar, a veure si se li desenganxaran les ...(*fa un gest per indicar els pits de volum considerable*)
Són falses.

MARGA: Ah! (*instintivament dona una ullada al seu propi pitram, perquè ella també duu els pits operats*) Com ho sap?

MATILDE: Noia, es veu d'una hora lluny... Són massa... no sé...(*fent el gest d'agafar els pits a algú*) massa rodones, massa ben posades... i ella és molt prima per aquest pitram.

MARGA: Molt observadora, vostè.

MATILDE: Sí. Aaii, mira, nena, ja ho veus... Quan he arribat, patam, va i em planten la cosa aquesta al cap! Què faig jo aquí a la meva edat i amb... amb... amb una... d'*aixonses* al cap?

MARGA: Doncs el que fa tothom, senyora, beure, ballar, divertir-se....Qui sap, la nit és jove... El seu marit deu ser al llit roncant, vostè deixi's anar!

MATILDE: No en tinc, de marit, no n'he gastat mai, jo, d'això, ai, uix.

MARGA: Ah, disculpi.

MATILDE fa un gest de «no passa res»

MARGA: Quan s'acabi la *palomita*, deixi'm que li prepari alguna cosa més, no sé... un *Acapulco!* tequila, rom, suc de taronja... I a triomfar!

MATILDE Nena, no te'n riguis! A triomfar, a triomfar... què vol dir «a triomfar»?

MARGA: Dona... ja ho sap, conèixer algú i au, una mica de marxa al cos i... «gas al matalàs»!

MATILDE: Ah, això és «triomfar», ja.

MARGA (*com si no l'hagués sentit*): Aquí també ve gent... vull dir... homes... senyors així, de la seva..., així... (*fa una ullada al bar*) Miri, en veig uns quants, si vol els hi presento...

MATILDE: Que no nena, que no!

MARGA: *Vale, vale...* senyora....

MATILDE: Matilde

MARGA: Jo, Marga.

MATILDE: Encantada.

MARGA: I escolti, senyora Matilde, i no s'animarà a ballar en tota la nit?

MATILDE: Ui... jo, ballar! Ai, uix. No sé com es balla això. I amb l'artrosi... Encara prendria mal. Deixa-les que ballin elles.

MARGA. Miri-se-les, sembla que s'ho passen bé.

Mentre la Matilde mira la pista, la Marga aprofita per fer llambregada al mòbil

MATILDE: Mare meva... fan una mica de vergonya i tot.

MARGA: Per què? Miri's aquella d'allà, la de la minifaldilla i les malles de lleopard, la del top vermell. Deu ser de la seva edat més o menys, no? Bé que balla i es diverteix.

MATILDE: És la mare de la núvia. I és més jove que jo, una mica, crec que en deu tenir uns seixanta cinc, deu ser a punt de jubilar-se. Però guaita-la com va vestida, com si en tingués 20. (*cara de desgrat*) Ai, uix... Què vols que et digui, se la veu molt ridícula...

MARGA: Que no, dona! Cadascú que es vesteixi com vulgui.

MATILDE (*segueix parlant com si no l'hagués sentit*): Ho trobo molt trist. És una pena que tantes dones s'esforcin per semblar joves d'aquesta manera tan, tan... Guaita-les: una es posa *tetes*, l'altra es posa cul, l'altra es vesteix con una adolescent... I després totes van de feministes, el dia 8 es posen el mocador lila i se'n van de *mani*.

MARGA: Què vol dir?

MATILDE: Que no anem bé... Que no, que no... que l'alliberament de la dona no va per aquí, que tot plegat necessita uns canvis més... profunds... Ai, si la Montserrat Roig o la Maria Aurèlia Capmany aixequessin el cap... Mare de Déu!

MARGA: (...)

MATILDE: Que estem allà mateix, vull dir, nena! Que se'ls omple la boca amb «empoderament» i les dones continuen sent esclaves... de... de com les veuen, de la necessitat que les mirin, de sentir-se atractives per als homes...

MARGA: A veure...i quin mal hi ha en voler veure's bé, jo em vull veure bé. I vostè, què? Que no s'ha mudat i s'ha posat guapa per venir de festa?

MATILDE: No comparis arreglar-se una mica per convenció social amb posar-se pitrera. A veure, nena, tu et vols veure bé per tu mateixa o pels homes? Ja t'ho dic jo: vols veure't bé per ajustar-te a la moda; i qui imposa la moda?: La societat; i qui controla la societat?: Els homes!

La Marga no sap què dir i fa un gest de mig assentiment. Tot seguit ambdues es miren les dones que ballen.

MATILDE: Ara, una cosa et dic, nena, tanta ràbia em fan aquestes com les que es deixen créixer els pèls de les aixelles... I de les cames! Ai, uix... Aquestes, perquè no les vegin com les altres, es passen a la banda contrària. Conxo! No podien torbar un terme mig! Que no volen ser esclaves de la depilació, diuen, que qui no vulgui veure pèls, que no se les miri...Ai, uix, què vols que et digui...

MARGA Vaja, senyora, vostè és «la alegria de la huerta». No hi ha res que li vingui bé? Que cadascú faci el que li roti, no?

MATILDE: Sí, sí, que facin el que vulguin, però després que no em vinguin amb romanços, ni a voler donar-me lliçons. (*Mirant cap al grup de dones que ballen*) Mira-la com es mou... Es deu pensar que és sexi amb aquest moviments. Mare meva.... Com es diu això que fa? Ho he vist a la tele...

MARGA: Bé... Està intentant de fer *twerking*... però no se'n surt.

MATILDE: Horrorós. I demà no es podrà moure, la pobra. Això també deu agradar molt els homes, no? Ai, uix...

Es miren les dones que ballen, potser segueixen amb el cap els moviments

MATILDE: En fi, que n'hi ha que es pensen que l'alliberament de la dona és fer festes d'aquestes de posar-se.... (*assenya-la el penis*) d'aixoneses al cap quan hi ha tantes coses més importants a fer.

MARGA: Jo crec que s'ho estan passant bé, i punt.

MATILDE: Si tu ho dius... Veus aquella que mira el mòbil?

MARGA: Sí (*tot seguit mira el seu mòbil, ella també*)

MATILDE: És la germana de la Jessi. Segons m'han dit, té una ordre d'allunyament del seu exnòvio. Es veu fa uns anys li va donar una pallissa que gairebé la mata. I des de llavors que l'amenaça. Aquesta noia no sé si viurà tranquil·la mai més...

MARGA: Doncs pobre noia... just per això està molt bé que sigui aquí, que sigui lliure de divertir-se, no?

MATILDE: T'imagines que entra ara el sonat el l'ex i comença a repartir trets o ganivetades a tort i a dret?

MARGA. Dona...

MATILDE No em negaràs que és una possibilitat?

MARGA: Sí, és clar...

MATILDE: La planyo, pobre mossa. *(beu palomita)*.

MARGA. Quin mal rotllo, ara m'acabo d'imaginar això com una pel·lícula de Tarantino...

MATILDE: Ui, mira l'altra que fa! Mare de Déu! I aquesta és de les meves, de la meva família, vull dir. Mare de Déu... *(cara de desgrat)* Pobreta meva...

MARGA: Pobra, per què? *(es mira el mòbil)*

MATILDE: Deixem-ho, que no està bé d'escampar les desgràcies alienes.

MARGA: Com vulgui però ara que m'ha començat a explicar coses, no em deixi a mitges. Que ja veig que a vostè li encanta això de xerrar-ho tot. Què passa amb aquesta? *(torna a mirar el mòbil)*

MATILDE: Per què mires tant el mòbil?

MARGA: Res, és que espero un watsap... del meu xicot. Va digui'm.

MATILDE: És la meva neboda, la Consol. Mira-te-la bé, Si t'hi fixes, li veuràs unes banyes de l'alçada d'un campanar. Fa anys que el seu marit li fa el salt amb la primera que passa. Amb les secretàries, amb les encarregades de la fàbrica... I amb les que es troba per les carreteres, també.

MARGA: Quin fàstic de *tio*, no?

MATILDE: Un pocavergonya fastigós, sí. Ai, uix... Amb les de les carretera, pobres noies... i no vull ni imaginar com s'ho fa per enredar les secretàries i les noies de la fàbrica... Tant de bo que se li regiri alguna i li plantin una denúncia per assetjament, a veure si a aquesta pobre desgraciada de la Consol li cau la bena dels ulls d'un cop.

MARGA: I per què no el deixa?

MATILDE: Perquè se l'estima! Ai, uix... Mira, li donaria dues bufetades ben donades «pif-paf!»: Ai, Consol, per l'amor de Déu, dona, no siguis beneita i engega'l d'una vegada! *(s'acaba la beguda de cop, o s'adona que ja no en té)* Marga, nena, posa'm més anís!

MARGA: Amb aigua o sol?

MATILDE: sol, un rajolí, aquí mateix.

MARGA: Doncs jo veig que s'està divertint. I vostè què sap! Potser ja li va bé, tot plegat.

MATILDE: Potser tens raó. Però, vaja, et parla la veu de l'experiència! Que podria ser ta mare, jo. *(beu palomita)* I, escolta, ja li agrada a ta mare que treballis en un lloc així? No té por que et passi res? Deus de plegar molt tard...

MARGA: A la bossa porto un espai d'aquells antivioldadors... Per sort no l'he hagut de fer servir mai, encara. A més, el meu xicot em ve a buscar algunes nits.

MATILDE: Ah, aquest que no t'acaba d'enviar el watsap?

MARGA: Eh? Ah, sí! el watsap... *(mira el mòbil i dissimuladament la pista de ball)*

MATILDE: Deixa-li es coses clares abans que us caseu, aneu a viure junts o el que sigui que feu.

MARGA: Què vol dir?

MATILDE: Tota la feina de casa, els diners de cadascú, les amistats... aquestes coses. Estan molt mal acostumats, que sembla que hem avançat però encara hi ha mares que no els han ensenyats bé.

MARGA: Vol dir? Que va!!! No, dona.

MATILDE: Ai, nena! Fes-me cas, tu esbrina com l'ha educat sa mare. Mira, veus aquella d'allà, aquella tan grassa del vestit estampat?

MARGA: La que dona voltes ara?

MATILDE: Sí, exacte. És la meva cosina Montserrat. Quan va néixer el seu fill es va buscar una feina de mitja jornada perquè deia que així s'organitzava millor amb el nen i la casa. Saps què vol dir, això, no? Doncs que des de llavors ella ha anat sempre amb la llengua fora per fer-ho tot i el seu marit, «viva la pepa!» És d'aquells que de tant en tant renta els plats o fa el llit i diu: «jo col·laboro, eh?» i es queda tan ample i esperant que el felicitin. I el «nen», que ja deu tenir uns 22 o 23 anys i treballa en una fàbrica, mare meva, quin un! Pots creure que la molt tòtila es lleva cada dia a les 5 del matí per fer-li l'entrepà de l'esmorzar a(n) aquell... ganàpia? I el molt penques li ho consent! Aquest «perla» s'esperarà d'una dona que li prepari l'esmorzar a les 5 del matí, si cal, ho entens? No sé a qui li donaria la bufetada més grossa, si a ell o a sa mare.«pif-paf!»

La Matilde fa un glop de palomita. La Marga es mira el mòbil. Fa un senyal d'OK a les que són a la pista de ball indicant que marxin que ella ja s'encarregarà que la sra Matilde no se n'adoni.

MARGA: Miri, miri... Vol que li ensenyi fotos del meu *nòvio*? Es diu Biel (*busca les fotos al mòbil i l'hi allarga a la Matilde/ també pot sortir de darrere la barra i seure al costat de la Matilde per ensenyar-li les fotos*)

MATILDE: A veure... *En agafar el mòbil, la Matilde li agafa la mà a la MARGA durant uns moments i se la mira. Hi ha d'haver un un gest especial, una miradeta i una reacció de la Marga, que es torba.*

MATILDE (*mirant les fotos del noi*): Ui...

MARGA: Què?

MATILDE: Res, res, que sí, que sí, que fa goig el noi. I fa molt que sou *nòvios*?

MARGA: Dos anys

MATILDE: Ahà...

MARGA: Miri, miri... Aquí va vestit amb l'uniforme, és policia local.

MATILDE: Ah, molt bé.

MARGA: És guapíssim. I escolti, senyora Matilde, vostè no ha tingut *nòvio* mai?

MATILDE Una vegada en vaig tenir un. El vaig deixar jo, eh? No podia, de cap manera.

MARGA: Però potser encara és a temps de trobar algú. Vostè... fa goig. (*Mira al seu entorn i assenyala subtilment els senyors entre el públic*) Allà hi ha el senyor Sorribas, aquell d'allà, ja sé que es veu una mica gras, però és un home molt simpàtic, ara no sé si és solter o vidu...; Ah, i allà hi ha en Guanyabens, el de la camisa de quadres; aquest busca parella, segur, ara que s'ha mort sa mare... és un senyor molt endreçat que sap cuinar i tot! Ah! I en Braulio, és vidu. Ei, no em negarà que amb aquests cabells grisos i aquest bigotet no fa força goig i/

MATILDE (*ha anat fent que no amb el cap tota l'estona*): /Nena, nena que no!

MARGA: Au, va, dona...

MATILDE: Mira, nena, NO, que no, que no m'agraden gens... els homes. No ho entens tu...? Que no i punt.

MARGA: Ah! (*flipant, una mica amb al confessió, que no sap si ha entès o no*)

MATILDE (*com per ella mateixa*) Ai, uix, deu ser l'anís! Xerro massa... (*a la Marga*) De vegades he pensat que en el fons vaig ser una ximpleta de no casar-m'hi. Hauria d'haver fet el cor fort i fer-ho, per marxar de casa, bàsicament, perquè aleshores era l'única manera de marxar de casa... Ai, ves a saber on seria ara, jo! Potser m'hauria anat una mica millor. En el fons, que em casés era el que s'esperava de mi...

De cop, amb un xic de malhumor i reivindicativa

MATILDE: No he fet res més que treballar en aquesta vida. Treballar, treballar i treballar. A casa i a la sabateria! Una autèntica mer...(*com que és pudorosa es talla i no acaba de dir «merda»*) Que no he fet res més que cuidar germans i avis... i ara els pares! Que per venir avui aquí he hagut de llogar una infermera, punyetes! (*estrafent la veu dels germans*) «Matilde, que tu t'has quedat la casa, que estàs soltera, que tu te'n pots fer càrrec...» «tu ets tan bona, Matilde, en saps tant de cuidar la gent!» «És tan dolça, Matilde» «És tan bona, Matilde» Una festa, la meva vida!!! Jo, la filla; jo, la germana; jo, la tieta; jo, la soltera... Una autèntica festa, ja ho veus! Per a les dones com jo l'alliberament no sé si ha pas arribat. Saps què, nena? (*es posa dreta*) Que potser els engego a tots! I em llenço a... a... , que encara hi soc a temps!

MARGA: Molt ben dit! Bravo, Matilde!

MATILDE (*mirant cap a la pista*) Ui, mira, no hi són. Això és que ja deu haver arribat el noi. Es veu que han contractat un stripper... Oi que és a la sala de dalt on feu aquestes

coses? Pujo, doncs. *(De cop recorda que duu el penis al cap i se'l col·loca bé)* a veure, que em posi bé la... *(s'acaba la palomita)*. Diu la Jessi que això que he pres, que no ho he de pagar, oi? Que entra en les consumicions de la festa.

MARGA: No, no ho ha de pagar pas...

MATILDE *(Fa el gest de marxar però torna enrere)*: Però nena, Marga, que t'he de dir una cosa, que si no em quedaria mala consciència.

MARGA: Digui.

MATILDE: Aquest xicot teu, el Biel, el policia... que jo el conec. Que just la setmana passada el vaig veure a casa de la meva cosina segona, l'Angelina, que me'l va presentar. Em va dir que era el nòvio de la seva filla, la Lita, que segur que saps qui és, que ha sortit a la tele algun cop. La Lita Arquimbau, la dels Hotels Mediterrani. Me'n recordo perfectament: Biel, policia local. Ai, uix, nena, em sap un greu...

La Marga astorada no sap quina cara posar. Matilde torna a fer intenció de marxar però torna de nou enrere

MATILDE: I encara una altra cosa....

MATILDE s'apropa de nou i li planta un petó al morros a la MARGA al més pur estil Hollywood.

MATILDE. Mira, si al final tindran raó. Que sí que serveixen d'alguna cosa aquestes festes. Ole! Que sí, que m'he animat. Me'n vaig a veure l'stipper! Ai, quan li expliqui al meu nebot, el Josep Enric, això de l'stripper! Com riurem!

Surt decidida, ben contenta, tot i que perd una mica l'equilibri perquè l'anís li ha fet efecte. La MARGA la veu allunyar-se amb cara de sorpresa i s'omple una copa d'anís i beu.